

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta nykyajan ihmiselle

Numero 2

9. vsk

24.4.2012

Valo voittaa, pimeys katoaa. Kuva: Ceta Lehtniemi.

Meerin mietteitä

Mies paalussa

Suomen presidentin vaalien toisen kieroksen aikaan kristillisen Radio Dein toimittaja jutteli yhtenä aamuna ehdokkaasta, joka vuosia sitten oli tsunamin aikana joutunut kiipeämään paaluun. Näin hän pelastui hukkumiselta.

Toimittaja jatkoi, että kaksi tuhatta vuotta sitten oli myös mies paalussa. Hän pelasti koko ihmiskunnan. Tämä mies kannattaa äänestää joka päivä elämänsä johtajaksi. Hänen valtaoikeuksiaan ei voi kukaan ottaa pois eikä vähentää. Hän on kaikkivaltiaan Jumalan ainoa Poika.

Jumala itse puhui kirkastusvuorella: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt. Kuulkaa Häntä!” Matt. 17:5. Jos meidän pimentynyt sydämemme vähänkään tajuaisi, mistä tässä on kysymys, ahmisimme Jeesuksen sanoja Raamatustamme kaiken aikaa.

Lasten kanssa ollessani joudun nuhtelevaan ja ohjaamaan heitä. Joskus käy niin, että lapsi panee kädet korvilleen eikä halua kuulla, mitä hänelle sanon. Mahtaa-ko käydä niin, että mekin suljemme sydämemme Jumalan Sanan puhuttelulta, vaikka tiedämme hyvin, että Hän aina haluaa meidän parastamme.

Pyhän Hengen keskeisin tehtävä on ohjata meidät kohtaamaan ristiinnaulittu Jeesus Kristus. Ristillä Jeesus huusi: ”Se on täytetty.” Raamattu todistaa: ”Jumalan laupeus on kuitenkin niin runsas ja hän rakasti meitä niin suuresti, että hän teki meidät, rikkomustemme tähden kuolleet, eläviksi Kristuksen kanssa. Armosta teidät on pelastettu.” (Ef. 2:4,5.)

Uskon lahjan vastaanottaminen on kuin siirtyisi kuolemasta elämään. ”Hän

on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan, hänen, joka on meidän lunastuksemme, syntiemme anteeksianto” (Kol. 1:13,14). Jumala kutsuu meitä tähän valtakuntaan. Ethän sulje sydäntäsi Isän kutsulta.

Meeri Auramo

Jeesus nousi kuolleista

*Uusi aamu sarastaa,
Jeesus nousi kuolleista.
Nyt on tullut aika uus,
paljastunut rakkaus.
Alla armon auringon
koko luomakunta on.*

*Uusi aamu sarastaa,
Jeesus nousi kuolleista.
Ristinpuulla kärsien
kantoi taakat syntisten.
Kuolemankin voitti Hän,
antoi meille elämän.*

*Uusi aamu sarastaa,
Jeesus nousi kuolleista.
Hän on kaiken voittaja,
ylösnoussut Kuningas.
Jeesus maksoi velkamme,
lunastetut olemme.*

Seija Antikainen

Pääkirjoitus

Kirkko, miksi vainoat minua?

”Miksi vainoat minua?” Tämän kysymyksen esitti ylösnoussut Jeesus uskovia vainonneelle Saul Tarso-laiselle tämän ollessa matkalla kukista-maan alkukirkon kristittyjä.

Kuulemaansa kysymykseen Saul vasta-si: ”Herra, kuka sinä olet?” Hänen pyhien kirjoitusten tuntemisensa ei ollut johtanut häntä ollenkaan Jeesuksen tuntemiseen.

Henkisesti ja hengellisesti meidän kir-kossamme tapahtuu nyt jotakin samankal-taista kuin mitä Saul teki alkukirkossa. Ulkoista väkivaltaa ei ole, mutta sitä lähel-lä olevaa henkistä väkivaltaa uskovat ko-kevat monissa seurakunnissa. Kirkko vai-noaa uskovia painostaen ja halveksien.

Viestit eri puolilta Suomea kertovat, miten saarnatuoleissa suhtaudutaan Raamattuun kuin satukirjaan. Raamatun sisäl-töä ylenkatsotaan. Mutta kirkkojen ovia on samalla avattu toisenlaisille saduille. Ul-komailta on tuotu oppeja, jotka ovat siirtä-neet seurakuntalaisten huomiota synnistä, tuomiosta ja armosta tunteiden kokemi-seen ja yliluonnollisilta näyttäviiin tapahtu-miin.

Ja nyt ”kolmannessa aallossa” on kir-koissa alettu järjestää tilaisuuksia, joiden ideat ovat peräisin maailman turuilta.

Saul Tarsolaisen työn jatkajat murenta-vat uskovien joukkoa aiheuttaen syvää surua ja huolta. Kirkkoon kuulumattomien riemuksi kirkoissa on alettu järjestää viih-detilaisuuksia. Tällaisten ”rajoja ylittävi-en” suuntausten ominaisuuksiin kuuluu, että ne menevät aina yhä pitemmälle kes-kuksesta.

Uusinta vaihetta oli viime maaliskuussa seuraamassa monisatapäinen joukko, joka

osallistui Turun Mikaelinkirkossa järjes-tettyyn tanssitapahtumaan.

Keskuudessamme on vielä arvosteluky-kyisiä nuoria, joista yksi kysyi eräällä kes-kustelupalstalla: ”Eikö Turussa ole enää tanssipaikkoja, kun pitää kirkkoon mennä tanssimaan? Onko Jumala mielissään kun hänelle pyhitetyssä paikassa jorataan ja melutaan? - Järkytykseni on SUURI!”

Toinen kirjoitti: ”Puuttui enää vain al-koholitarjoilu, muuten kirkossa oli saman-laista kuin missä tahansa bilepaikassa.”

Lehtitietojen mukaan ”uskontunnustus ja Isä Meidän lausuttiin yhteen ääneen tanssimusiikin soidessa taustalla. Ehtool-lisjonoissa tanssittiin. - Tilaisuus jatkui tanssilla pitkälle iltaan. - Alttari sekä käy-tävät täyttyivät innokkaista tanssijoista, papit etunenässä. - Myös arkkipiispa Kari Mäkinen oli ilmaissut Turun Sanomien haastattelussa tukensa tapahtumalle”.

Hengellinen arvostelukyky on monelta kirkkomme papilta nyt kadoksissa. Mutta missä ovat ne vastuunkantajat, jotka huo-lehtisivat edes siitä, että kirkkolakia ja kirkkojärjestystä noudatettaisiin. Kun kirkkorakennuksia vihitään käyttöön, ne erotetaan pyhään käyttöön Jumalan sanan julistusta varten.

Vihkijä lausuu mm: ”Kuulukoon tästä saarnatuolista Jumalan sana kirkaana niin, että se herättäisi kuulijat synnin unes-ta, vapauttaisi syylliset ja auttaisi meitä vaeltamaan kohti taivaan kotia.”

Kirkkojärjestyksen 14:2 pykälässä sa-notaan. ”Uusi kirkko on vihittävä Jumalalle pyhitetyksi huoneeksi. Kun kirkko on vihitty, sitä saa käyttää vain sen pyhyyteen soveltuviin tarkoituksiin.” *Per-Olof Malk*

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

”Armoani minä en ota pois!”

Pyhä Henki opettaa Kristuksen tuntemista hyvinkin koskettavien havaintokuvien avulla. Paavali kirjoittaa Jumalan kiivauden vallassa: ”Minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen. Mutta minä pelkään...” (2. Kor. 11:2 KR 38).

Kihlautuminen on ihmiselämän eräs mullistavimmista tapahtumista. Siinä kaksi ihmistä lupautuu liittämään oman elämänsä toisen elämään. Kihlaus on ennen varsinaisia häitä annettu sitova avioliit-
 toilupaus ja sen peruminen on sopimuksen rikkomista.

On käsittämättömän suurta tulla kihlauksi kunnian Kuninkaan ja herrojen Herran kanssa. Mutta huoliiko hän todella meidät omikseen? Hänhän tietää millaista tekoa olemme ja kuinka pahasti ja monet kerrat olemme tuottaneet hänelle syvän pettymyksen. Kuitenkin hän on valmis pitämään meitä kihlattuina.

Paavalin hätä olikin siinä, että uskovat olivat käymässä uskottomiksi. He eivät enää halunneetkaan sitoutua yksin Jeesukseen Kristukseen. Heiltä oli katoamassa ensimmäisen rakkauden (Ilm. 2:4) aitous ja vilpittömyys Herraansa kohtaan. He eivät halunneet enää sydämestään sanoa: ”Jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin kuolemme Herralle. Sen tähden, elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat.” (Room. 14:8.)

Olemmeko valmiit tänään luovuttamaan itsemme ja elämämme tämän yhden ainoan Herran käsiin niin kuin morsian

luovuttaa itsensä ylkänsä käsiin? Silloin uskallamme vaikkapa ääneen sanoa: Jos vain kelpaan sinulle Herra, haluan uudistaa liittoni kanssasi ja olla omasi. ”Jeesus, Jeesus, olet mun, minä kuolos kautta sun” (vanha Siionin virsi 55:3).

Hän kyllä kuulee ja hän ottaa omakseen. Hän tuntee meidät läpikohtaisin ja tietää millaisen hän kihlaa itselleen. Kui-

”Vain siitä syttyy sydämemme, kun saavut, Jeesus kallehin. Kirkastat armon riemuksemme, taas vaikka kasvot salaatkin.”

tenkin hän sanoo profetta Hoosean kautta: ”Minä kihlaan sinut itselleni ikiajoiksi, kihlaan sinut itselleni vanhurskaudella ja tuomiolla, armolla ja laupeudella, kihlaan sinut

itselleni uskollisuudella, ja sinä olet tunteva Herran” (Hoos. 2:19-20).

Kun nyt olemme jälleen tietoisesti otaneet omaksemme Herran Jeesuksen Kristuksen (Kol. 2:6), niin kasvakaamme kaikin tavoin kiinni häneen (Ef. 4:15). Toi elämä tullessaan mitä toi, tuntui meistä miltä tuntui, annamme kaiken ajaa meitä hänen luokseen. Emme käännä hänelle selkäämme, emme mene pois, tapahtui meille mitä tapahtui.

Kun menemme hänen luokseen, hän sanoo nuo tutut sanat: ”Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos” (Joh. 6:37). Hän puhdistaa verellään. Ja niin voimme sydämestämme yhtyä vanhaan virteen: ”Vain siitä syttyy sydämemme, kun saavut, Jeesus kallehin. Kirkastat armon riemuksemme, taas vaikka kasvot salaatkin. Tuntea saimme Jeesuksen, ja ilo täyttää sydämen” (virsi 103:4).

Olavi Peltola

Älä kiinnitä huomiotasi omaan voimaasi

**”Herra on minun
- - voimani, hän
pelasti minut”
(2. Moos. 15:2).**

Aikamme kristityistä monet ovat taipuvaisia ihaillemaan hengellistä voimaa ja tavoittelemaan sitä (mitä sillä sitten kulloinkin tarkoitetaan). Jotkut ajattelevat, että jos olemme hengellisesti voimakkaita, me kykenemme tekemään enemmän ja suoriutumaan vaativistakin haasteista.

Harva huomaa, että voiman kaipaaminen ja sen ”kokeminen” tekevät armosta sivujuonteen. Sen tähden Jumala joutuukin tuon tuosta korjaamaan ihmiskäsityksiä antamalla voimakkaiden sortua. Silloin oman ”voiman” olemus tulee näkyviin.

Itse asiassa Jumala panee meitä toistuvasti tilanteisiin, joissa me joudumme näkemään, että ”voimamme” ei riitä. Kun Jumalan koulussa koemme olevammekin heikkoja, meillä on mahdollisuus oppia jotakin hyvin arvokasta. Jumala nimittäin toimii heikkojen eikä voimakkaiden kautta ja Jumala saa aidosti kunnian vain silloin, kun hän vaikuttaa jotakin heikkojen kautta.

Tämä Jumalan tapa ajatella ja toimia näkyy halki pelastushistorian. ”Mikä maailmassa on hulluutta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään. Mikä maailmassa on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta.” (1. Kor. 1:27.)

Kun apostoli Paavali, joka monessa mielessä oli voimakas, oli oppinut ymmärtämään Jumalan toimintaperiaatteen, hän sanoi: ”Sen tähden ylpeilen mieluummin heikkoudestani, jotta minuun asettuisi Kristuksen voima” (2. Kor. 12:9).

Tällainen oli apostolin oivaltama Jumalan työtapa. Jumala heikentää voimakkaita. Ei siksi, että hän nauttisi ihmisten

nujertamisesta, vaan siksi, että hän janoaa saada tehdä *omaa työtään*. Ja se on mahdollista vain, kun hänellä on työssään niitä, jotka ovat heikkoja. Sillä kun ihmisen heikkous pakottaa häntä turvautumaan Jumalan voimaan, silloin hän oppii, mitä on evankeliumi ja hän oppii vaeltamaan uskossa eikä näkemisessä.

Syvällisimmät ja vaikuttavimmat kohtaamisemme Jumalan kanssa liittyvät usein aikoihin, jolloin me olemme hyvin heikkoja eikä meillä ole omaa voimaa ja kykyä laisinkaan.

Maailmassa puhutaan paljon siitä, miten meidän täytyisi tulla vahvoiksi, miten meidän tulisi oppia vaikuttamaan muihin ihmisiin ja saada heidät toimimaan tahtomallamme tavalla, miten saada aikaan näyttäviä asioita, miten menestyä ja hallita ja voimalla viedä asioita eteenpäin.

Huomiomme voi tarrautua tuollaisiin esimerkkeihin, malleihin ja opetuksiin. Mutta luotettava ja oikea oppikirjamme on Raamattu. Se näyttää meille totuuden itsestämme, se osoittaa meidän heikkoustemme ja näyttää ne vaarat jotka syntyvät, jos heikkoudestamme huolimatta ryhdymme toimimaan ikään kuin olisimme voimakkaita.

Raamattu näyttää myös, kenen on valtakunta, voima ja kunnia. Ja se näyttää, kuinka Jumala toimii heikoissa. Joka Jumalan tekoja kaipaa, ymmärtäköön tämän.

Kuinka sanoikaan psalmista: ”Vaikka ruumiini ja sieluni näänny, Jumala on kallioni, minun osani iankaikkisesti” (Ps. 73:26).

*Jon Bloom
Suom. ja ed. POM*

Aarre ja saviastia – armo ja sinä

Olemme tottuneet siihen, että maalliset aarteet ja tavarat säilytetään niiden arvoa vastaavissa paikoissa. Mutta Jumalan suurin taivaallinen aarre, evankeliumi, sen voima, Kristuksen tunteminen, syntien anteeksianto, on annettu ihmisten säilytettäväksi, vaikka he ovat hyvin huonoja säilytyspaikkoja tällaiselle kalleudelle. Voimme sanoa, että kaikkein kallein pyhä tavara on mitä halvimmissa maasta tehdyissä astioissa.

Niin ihmeellistä kuin tämä onkin, sinä ei Jumalan kannalta ole mitään uutta. Tässä näemme sen tavan, jolla Jumala toimii. Muistamme, mitä Betlehemissä tapahtui. Silloinkin Kaikkivaltias Jumala, kaiken luoja ja ylläpitäjä, kuningasten Kuningas, suostui itse olemaan hämärässä navetassa seisovassa eläinten ruokakaukalossa. Ja hän on muuttumaton periaatteissaan. Siksi hän edelleen suostuu näihin halpoihin ja viheliäisiin majoihin, joita täällä maailmassa on, hän suostuu asumaan vaatimattomissa tiloissa, ”saviastioissa”, meissä ihmisolennoissa. Sinä, joka koet olevasi kova, niin särmikäs, niin sopimaton olemaan tekemisissä näiden pyhien asioiden kanssa, sinä, joka koet itsesi hyvin halvaksi ja mitättömäksi, taipumattomaksi ja muuttumattomaksi, sinä kuitenkin olet tallissa seisovan eläinten ruokakaukalon veroinen. Jumala ei kaihda sinua. Evankeliumin aarre on sinua varten.

Ehkä sinä tunnet olevasi vain häpeäksi Jumalan asialle, niin vähäinen, ettei osanasi voi olla taivaan ihanuus. Kuule, evankeliumi on juuri sinua varten. Tämä ei ole kaunis toivotus, julistajien käyttämä fraasi. Tämä on totuus. Jumala on Jumala, missä

ikinä hän onkin. Arre on aarre riippumatta siitä, missä sitä säilytetään. Ja saviastia on saviastia, aina yhtä halpa ja hauras. Mutta *Jumala näki hyväksi yhdistää nämä* kaksi: aarteen ja saviruukut, Kristuksen ja hänen seurakuntansa.

Saviruukun ja aarteen sijasta sopisi vertauskuvaksi myös savesta muovattu itämainen öljylamppu, jonka nokan pella-vasydämeen tuleva öljy palaessaan antaa valoa. Lamppu itse on maasta, se on savea vain. Mutta liekki, joka siihen on sytytetty, on tulta. Niin on ihminenkin maasta, mutta evankeliumi taivaasta. Eivät nuo sekoitu toisiinsa, mutta ne on tarkoitettu toisiaan varten. Lamppu ei valaise vaan liekki, lamppu ei lämmitä vaan liekki.

Mutta huomaatko: kun joku tahtoo saada valoa pimeään huoneeseen, hän tarttuu palavaan öljylamppuun ja siirtää sen sisälle, jolloin liekki valaisee. Tästä asiasta Vapahtaja myös puhui vuorisaarnassaan (Matt. 5:14-16).

Arvottomuudesta huolimatta öljylamppu ei siis ole viraton. Vaikka se itsessään on pimeä ja kylmä, se on tarpeellinen, kun tarvitaan valoa. ”Mutta tämä aarre meillä on saviastioissa...”

Tällä tavalla ja näillä sanoilla apostoli Paavali kumosi korinttilaisten keskuuteen levinneen käsityksen, että evankeliumin aarteen lisäksi sen saajista tulee jotakin. Ratkaiseva asia ei ole saviastian muuttuminen – kuinka se voisikaan miksikään muuttua! – vaan se, että saviastiassa on joka hetki, syntien anteeksiantamus, Jumalan aarre.

Per-Olof Malk

Ote kirjasta Voima on Jumalan, 1977

Jumalan palvelijoiden kokemista ahdistuksista

”Toinen erikoiskysymys on Jumalan suurille todistajilleen antamien ahdistusten tavaton paino. Muroma kuuluu niihin pappishahmoihimme, jotka ovat joutuneet kulkemaan läpi suurten tuskien, olemaan vuosikausia miltei pimeydessä, kyselemään ja etsimään kointähden koittoa – ja sitten taas valon saatuaan ylistäneet täysin äänin.

Sellainen oli myös E.W. Pakkala. Mitä ihmeellistä alatien kulkua hänenkin taipaaleensa! Helsingin Vanhan kirkon suuri sielunhoitaja, ”koko Suomen kappalainen” joutui jopa vuosikausiksi pois työstä ja ahdistuksiin, joissa kaikki näytti pimenevän. Mutta juuri noissa yli tavallisten ihmisten voimien käyneissä ahdistuksissa hiottiin Hengelle asetta.

Samaa voimme havaita monen muunkin suuren kohdalla. Luther kypsyi ahdistuksissa, Paavo Ruotsalainen oli kovasti kiusattu pitkät ajat. Uusimpia tapauksia on Frank Mangs, sisäisesti räikkääntynyt ihminen, joka kaikesta nuorekkaana säilyneestä tulisuudestaan huolimatta on joutunut pitkiin, pitkiin unettomuuden ja masennuksen kausiin kuitenkin niistä taas noustakseen.

Tietenkin kaikessa tällaisessa voi olla mukana suoranaista psyykkistäkin herkkyyttä, kokemuksia, missä ’terveys’ ja ’sairaus’ ovat kuin hiuksenhienossa kosketuksessa toisiinsa. Mutta omituista joka tapauksessa on, että näihin tällaisiin kokemuksiin johdetaan henkilöitä, joita ihmisilmin katsottuna joka hetki tarvittaisiin.

Jumalalla on varaa panna heidätkin syrjään. Hänen aikansa ja tiensä eivät ole meidän suunnittelemissamme. Pidettäköön näitä asioita ajateltaessa mielessä jo van-

han liiton psalmilaulajat. Mistä syvyyksien kuiluista heidänkin oli katseensa nostettava kohti korkeita mäkiä ja kirkasta taivaasta!”

Tätä edesmenneen professori Osmo Tiililän pohdintaa voi jatkaa kristikunnan muihin osiin. Norjalainen Hans Nielsen Hauge joutui niin suureen hengelliseen vaivaan, että hän murtui fyysisestikin.

Charles H. Spurgeon kärsi armollista Jumalaa etsiessään niin, että hän myöhemmin sanoi: ”Mieluummin kärisisin kaikkein pahimmasta sairaudesta seitsemän vuotta kuin uudestaan etsisin armollista Jumalaa, joka näyttäisi syntieni äärettömän suuruuden.” Kauhut jatkuivat kroonisena masennuksena läpi Spurgeonin elämän.

John Bunyanin hengelliset kamppailut olivat sanomattoman ankaria. Vuosi toisena jälkeen hänen tietoisuutensa syntisyytensä suuruudesta mursi häntä niin, että vain harvat kestäisivät sellaista menehtymättä. Sitten seurasivat monet vankilavuodet. Niiden aikana syntyi Kristityn vaellus.

Barbara Johnson sai auttaa monia tuntemaan Kristuksen armahtajana, mutta samalla kaksi hänen pojistaan kuoli, kolmanesta pojasta tuli painajainen Johnsonille pojan elämäntavan vuoksi ja hänen miehensä loukkaantui eräässä onnettomuudessa hyvin vakavasti.

Onkin sanottu, että sellaisina aikoina, jolloin ihmisille on tullut niin paljon kuormaa, että kuolema on tuntunut heistä paremmalta kuin elämä, juuri sellaisina aikoina Jumala on valmistanut kärsivät palvelijansa muiden palvelijoiksi.

Kooste: POM

Antaessaan lain Jumala muistutti armostaan

”Ja Mooses veisti kaksi kivitaulua, entisten kaltaista. Ja varhain seuraavana aamuna Mooses nousi Siinain vuorelle, niin kuin Herra oli häntä käskenyt, ja otti ne kaksi kivitaulua käteensä. Niin Herra astui alas pilvessä, ja Mooses asettui siellä hänen läheisyyteensä ja huusi Herran nimeä. Ja Herra kulki hänen ohitsensa ja huusi: ”Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa.” (2. Moos. 34: 4-6.)

Risto Santala kirjoittaa kirjassaan *Suudelma hunnun läpi* seuraavasti: ”Sanonta siitä että Jumala on täynnä armoa ja uskollisuutta käyttää käsitettä *raav chesed ve-emet*, ja se olisi käännettävä mieluummin perusmerkityksessään *täynnä armoa ja totuutta*.”

Lakia antaessaan Jumala muistuttaa, että *”Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa”* tai että Hän on täynnä armoa ja totuutta. Tämä on puhuttelevaa ja lohduttavaa. Jumalan sana liitti armon lain antamisen yhteyteen.

Tuosta hetkestä alkoi myös valmistautuminen aivan uuteen kauteen. Alkoi lain arkin (liitonarkin) ja sen päälle tulevan armoistuimen valmistaminen. Tähän liittyi toki koko ilmestysmaja esineineen, ylipapin puku sekä uhrikäytäntö Jeesuksen ristinkuoleman ja sovitusveren vertauskuvana.

Näin jo Vanhan testamentin aikana liitettiin uhriveren kautta armo lain yhteyteen. Se näkyi myös kultaisena armoistuimena lain arkin päällä kaikkeinpyhimässä. Armo ei ole missään vaiheessa epämääräistä, vaan se liittyy syntiin, ja

synnin tunnustamiseen. Se kuuluu kaikkein tärkeimpään asiaan: veren kautta annettuun sovitukseen ja puhdistukseen.

Jumalan ominaisuutena totuus liitetään uskollisuuteen ja liiton Jumalaan. Hän, joka on totuus, tuntee meidät ja on armollinen katuvalle ja Jumalan puoleen kääntyvälle. Hänen armonsa ja vanhurskautensa on pyhää ja täydellistä.

”Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta” (Joh. 1:14).

Armo ja totuus tuli Jeesuksen Kristuksen kautta. Hän tuli armoistuimeksi meille. Jeesus tuli myös ylipapiksemme. Hän meni oman verensä kautta kaikkeinpyhimään, kun Aaron meni sinne uhrieläimen veri mukanaan. Jeesus on kulkenut läpi taivasten kaikkeinpyhimään Isän oikealle puolelle ollakseen ylipappimme ja rukoilakseen puolestamme. Ja kuitenkin Hän tietää mitä ihmisessä on, ja voi sääliä heikkouksiamme. *”Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa.”*

Näin myös minä saan tänäänkin ja juuri tällä hetkellä lähestyä pyhää Jumalaa, joka on täynnä armoa, totuutta ja uskollisuutta. Voin tehdä sen Jeesuksen ristintyön tähden. Jumala, taivaallinen Isäni, tietää kaiken. Hän antaa syntini anteeksi. Hän tietää pettymykseni ja kipuni. Hän kuljettaa tämän päivän läpi huomiseen ja viimein perille tykönsä. Hän on pitkämielinen, ei Hän hylkää tai kiellä apuaan sitä tarvitsevalta lapseltaan.

Ceta Lehtniemi

Sana niille, jotka ovat toisinaan hylänneet Jeesuksen

Kuinka kärsivällisesti ja ymmärtäväisesti Jeesus ylösnousemisensa jälkeen rakensi uudestaan niitä yhteyksiä, jotka olivat katkenneet hänen ja hänen seuraajiensa väliltä kiirastorstaina ja sen jälkeen.

Nuo Jeesuksen teot, joilla hän palautti yhteyden omiinsa, osoittavat meille, miten halukas hän on rakentamaan yhteyden ihmisiin, kun he ovat etäänntyneet hänestä tai peräti hylänneet hänet.

Kaikki apostolit olivat hylänneet Jeesuksen Getsemanen puutarhassa, jolloin Jeesuksen vastustajat tulivat. Kaikki Herran lähimmät seuraajat jättivät hänet ja pakenivat hänen luotaan (Mark. 14:50).

Sen jälkeen kun Jumala oli herättänyt Jeesuksen kuolleista, Jeesus sanoi Marialle: ”Mene sinä viemään sanaa veljilleni ja sano heille, että minä nousen oman Isäni ja teidän Isänne luo, oman Jumalani ja teidän Jumalanne luo” (Joh. 20:17).

Tarkkaile, mitä sanoja Jeesus käytti! Hän sanoi: ”Vie sana veljilleni” ja ”teidän Isänne”. Henki oli siis tämä: Minä menen nyt Isäni luokse. Te tulette myöhemmin Isänne luo. Olemme sitten aina yhdessä hänen luonaan. Minä annan teille anteeksi. Isänne antaa teille anteeksi.

Myöhemmin Jeesus löysi apostolit ja astui heidän keskelle sanoen: ”Rauha teille!” Hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Ne olivat haavoja, jotka muistuttivat siitä, mitä hänelle oli tapahtunut sen jälkeen kun apostolit olivat hylänneet hänet Getsemanessa. Ja siten hän sanoi heille toistamiseen ”Rauha teille! (Joh. 20:19-21.)

Mitä hän heille siis sanoi kaiken sen jälkeen, mitä he olivat tehneet? Hän sa-

noi: ”Rauha teille!” Hän ei sanonut: ”Hävetkää, petturit!” Ei niin, vaan Minä annan teille anteeksi. Otan teidät takaisin. Minä annan teille tehtävän. ”Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät” (Joh. 20:21).

Pietarille hän sanoi kolme kertaa: ”Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä toiset?” Sitten hän kysyi toistamiseen: ”Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?” Vielä kolmannen kerran Jeesus kysyi: ”Simon, Johanneksen poika, olenko minä sinulle rakas?” Ja Pietarin antaman kolmeen myöntävään vastaukseen Jeesus sanoi: ”Ruoki minun karitsoitani.” ”Kaitse minun lampaitani.” ”Ruoki minun lampaitani.” (Joh. 21:15-17.)

Henki oli tämä: En ole menettänyt toivoani sinun suhteesi, Pietari. Sinä olet lauman paimen. Muistatko, että rukoilin sinun puolestasi? Kerroin sinulle, mitä oli tulossa. En antanut sinun mennä. Huomasitko, että lupasin sinun palaavan? Sain: ”Kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi” (Luuk. 22:32).

Jeesus oli halukas korjaamaan vahingot, joita oli syntynyt. Hän oli halukas antamaan anteeksi, hän oli valmis aloittamaan alusta ja antamaan apostoleille tehtäviä uudestaan.

Jos olet luopunut hänestä, hylännyt hänet, suhtautunut häneen halveksivasti, loukannut häntä, rohkaise nyt mielesi, sillä hän on halukas korjaamaan suhteensa sinuun. Etsi hänen kasvojaan. Ota vastaan hänen armonsa.

*John Piper
(Suom. POM)*

Ajatuksia pääsiäisestä ja kuolleitten herättämisestä

Iltalehti 31.8.11 kertoi, kuinka Nokia Mission ryhmä yritti herättää kuollutta henkiin. Lehden mukaan vainajalle oli jo tehty oikeuslääketieteellinen ruumiinavaus. Asiasta oli Iltalehdele kertonut vainajan veli, joka oli äänittänyt ja videoinut koko tilaisuuden. Veli oli kokenut tapahtuman ”kornina ja sairaana”, vaikka hän oli itse kutsunut Nokia Mission ryhmän paikalle tarkoituksena kunnioittaa vainajaa hiljaisesti. Ryhmä oli alkanut veljen kertomuksen mukaan hokea ”käsittämättömiä sanoja kuin mantraa” ja sanoneet useita kertoja vainajalle: ”Herää nyt, herää nyt, tule takaisin, kaikki on valmiina, nouse ylös!” Tätä oli tehty yli tunnin ajan oikeuslääketieteen laitoksella Helsingissä.

Kuollut ei herännyt määrätietoisesta rukoilemisesta ja ylösnousemisen kehotuksista huolimatta. Iltalehti kertoo, että ryhmän johtaja Markku Koivisto olisi väittänyt vainajan huulten liikkuneen, eräs paikalla ollut rouva oli väittänyt, ettei vainaja halunnutkaan herätä kuolleista. Vainajan veli sanoi lehdessä: ”Johtopäätös oli täysin järjenvastainen. Jos kerran Jumala nähdään kaikkivaltiaana, kuitenkin ihmisen oletettu valinta vaikuttaa Kaikkivaltiaan tekemisiin.”

Tämä on yksi esimerkki karismaattisen liikkeen ihmekeskeisestä kristillisyydestä. Tällaisia ihmeitä yritetään saada aikaan muuallakin kuin Nokia Missiossa. Myös sairaiden parantaminen on korostuneessa asemassa näiden liikkeiden toiminnassa. Benny Hinn yritti todistaa sairaiden parantumisia hänen rukouksensa kautta lääkärin todistuksilla, joista oli pyyhitty hoitavien lääkärin ja sairaaloiden nimet yli. Eräs

tuntemani suomalainen lääkäri sanoi, ettei sellaisilla todistuksilla ole mitään arvoa esimerkiksi Kelan toimistoissa, tuskinpa muuallakaan.

Karismaattinen liike uskoo saavansa aikaan suuren herätyksen ihmeteoilla, joista nämä ovat esimerkkejä. Herätys ei kuitenkaan ole levinnyt juuri muualle kuin liikkeen kannattajien keskuuteen. Ihmisen toiminnan perustalle rakennettu herätys ei voikaan levitä muualle kuin liikkeen kannattajien keskuuteen. Olisiko Kristus-keskeisyys vankempi vaihtoehto kuin ihme-keskeisyys? Silloinhan ainakin julistettaisiin sitä, mitä Kristus on opettanut, mitä varten Hän tuli maailmaan, kuinka Hän on sovittanut meidän kaikki syntimme jo ”silloin, kun me vielä olimme hänen vihollisinaan” (Room. 5: 8) – toisin sanoen emme uskoneet Häneen tai jopa pilkkasimme Häntä ja Häneen uskovia.

Miksi sitten Raamatussa kehoitetaan herättämään kuolleita? Matteuksen evankeliumissa (10: 8) Jeesus jopa kehoittaa tekemään niin. Jos karismaattinen liike toimii Jeesuksen kehotuksen mukaan eivätkä kuolleet herää, miksi niin käy?

Ihminen on hengellisesti kuollut silloin, kun hän ei ole saanut syntejään anteeksi Jeesuksen nimessä ja sovintoveressä - silloin kun ihminen ei usko Jeesukseen omana Vapahtajanaan ja sovittajanaan. Kumpi on suurempi herääminen – fyysinen herääminen kuolleista vai hengellinen herääminen synnin antamasta unesta, itse asiassa kuolemasta? Ihminen ei tee terveydellään ja elämällään mitään ilman Kristusta, kun kuolema koittaa. Silloin on ainoa turva Kristuksen täydellinen sovitus-

työ Golgatan ristillä kaikkien syntisten edestä.

Asian laita taitaa olla niin, ettemme aina edes tiedä, milloin Jumala on tehnyt jotain meidän kauttamme. Oswald Chambers kirjoittaa hartauskirjassaan: ”Kristillisessä työssä piilee vaara, että iloitaan työn menestymisestä; siitä, että Jumala on käyttänyt meitä” (Parhaani Hänelle, Päivä Oy 2001, s. 249).

Karismaattinen liike ei ujostele kehuesaansa olevansa Jumalan käytössä. Heidän toimintansa on suorastaan täynnä uhoa siitä, kuinka he kerskuvat niillä teoilla, joita he sanovat Jumalan töiksi. Niillä kerskutaan jopa etukäteen lehti-ilmoituksissa ja nettisivuilla. Oswald Chambers on kuitenkin sitä mieltä, että ”et pysty koskaan mittaamaan, mitä Jumala tekee kauttasi, jos suhteesi Jeesukseen Kristukseen on oikea”. Hän sanoo, että on Hänen armoaan, ettei Hän anna meidän tietää, milloin Hän on käyttänyt meitä.

Jumala ei kuitenkaan epäonnistunut Poikansa Jeesuksen Kristuksen herättämisessä, joten tuskinpa Hän olisi esimerkitapauksessamme epäonnistunut. Tästä voi siis päätellä, ettei Nokia Missio ole ollut Jumalan, vaan omalla asiallaan. Jos Jumala olisi lähettänyt ryhmän herättämään kuolleita, he olisivat myös heränneet niin kuin Kristus keräsi kuolleista.

Silloin, kun Jumala herätti Poikansa, paikalla ei ollut muita kuin muutama roomalainen sotilas (Matt. 27: 62-66). Kaksi Jeesuksen opetuslasta, naisia molemmat, tulivat myöhemmin haudalle ja totesivat silloin, mitä oli tapahtunut (Matt. 28: 1). Sotilaat olivat paikalla siksi, etteivät opetuslapset varastaisi Jeesuksen ruumista. Eihän kukaan uskonut, että Jeesus - tai joku muukaan – voisi nousta kuolleista.

Yliluonnollinen tapahtuma ei suinkaan saanut vartijoita puhkeamaan äänekkääseen ylistykseen, kun Herran enkeli tuli paikalle tehtäväänsä herättää kuollut. Var-

tijat pelästyivät niin, että he ”alkoivat vapista ja kaatuivat maahan kuin kuolleet” (Matt. 28: 4), siis menettivät tajuntansa järkyttävän tapahtuman vuoksi.

Kuultuaan vartijoilta tapahtuneesta ylipapit lahjoivat heidät valehtelemaan, että opetuslapset olisivat varastaneet ruumiin (Matt. 28: 11-13) Tapahtuma ei siis ollut suuri mediamenestys, vaan sitä yritettiin salata mahdollisimman tarkkaan toisin kuin nykyiset ihmeitä korostavat herätysliikkeet.

Elämme pääsiäisen jälkeistä aikaa. Apt. 1: 3 kertoo: ”Heille (opetuslapsille) hän myös monin kiistattomin todistein osoitti kuolemansa jälkeen olevansa elossa. Hän näyttäytyi heille neljänkymmenen päivän aikana useasti ja puhui Jumalan valtakunnasta.” Tänä aikana Jeesus osoitti niille, jotka olivat joutuneet todistamaan Hänen kuolemansa, ettei Jumala epäonnistunut Poikansa herättämisessä kuolleista. Hänen ei tarvinnut yrittää sitä, sillä Kaikkivaltias onnistuu aina täydellisesti tehtävässään.

Meillä on suuri kiitosaihe tästä, sillä ilman Jeesuksen nousemista kuolleista meilläkään ei olisi mitään toivoa iankaikisesta elämästä. Kuolemallaan Hän sovitti meidän kaikki syntimme ja lunasti meidät siten omikseen ja osoitti ylösnousemisellaan todeksi iankaikkisen elämän mahdollisuuden meille kaikille.

Heikki Mäkelä

Kristityn Foorumi

Kerää, tutkii ja julkaisee tietoa kristillisyydestä sekä auttaa ja tukee kristittyjä erottamaan oikeat opit vääristä.

www.kristitynfoorumi.fi

Pieni kirja, suuri sanoma

Julkaisuluettelo ja tilaukset

www.juurikasvu.net

(014) 633 334

Pelastuksen tuo meidän Jumalamme

(Ilm.19:1)

8. valtakunnallinen Kristus-juhla Keski-Suomen Laukaassa Sydän-Laukaan koulussa, lukiossa ja liikuntahallissa 11.-12.8.2012

Noin 20 km Jyväskylästä pohjoiseen sijaitseva Laukaa ja Sydän-Laukaan koulu ja lukio sekä niiden yhteydessä oleva ilmava liikuntahalli muodostavat ensi kesän valtakunnallisen Kristus-juhlan pitopaikan. Koulu ja liikuntahalli ovat lähellä Laukaan keskustaa, os. Saralinnantie 3. Tilaisuudet pidetään liikuntahallissa ja ruokailut sen yhteydessä olevassa koulun ruokailusalissa. Kaikki saman katon alla.

Laukaan koulu ja lukio.

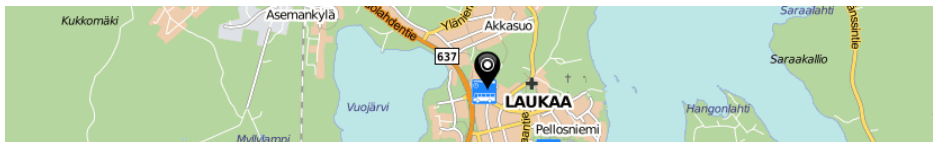
Majoitus: Esimerkkejä: Hotelli *Vuolake* (vajaa 1 km kokouspaikasta), huonevaraukset suoraan puh. (014) 833 002, Kylpylähotelli *Peurunka* (noin 4 km kokouspaikasta), huonevaraukset suoraan 020 751 601. Laukaassa on myös mökkejä vuokrattavana (mm. *Pietilän lomamökit* ja *Ylä-Saarikon lomamökit*; lähellä on myös *Varjolan Tilan Matkailu*. Tutustu paikkoihin internetissä. **Majoitusvaraukset** kannattaa tehdä hyvissä ajoin. Viime keväänä Hotelli Vuolake (yli 50 h) täyttyi jo toukokuun aikana.

Asuntoautojen ja asuntovaunujen pito Vuolakkeen pihassa on mahdollista. Tutustu majoitusvaihtoehtoihin netissä. Tee majoitusvaraukset suoraan toimomaasi majoituspaikkaan. Ystävämajoitustakin saattaa löytyä.

Suuntaa antavat **osallistumisilmoitukset** tehdään Evankeliumin opintoyhdistykselle puh. (019) 414243 tai sähköpostitse evank@evank.org. Olemme kiitollisia alustavistakin osallistumisilmoittautumisista, sillä vaikka ne eivät ole sitovia, ne auttavat meitä monin tavoin valmistelamaan juhlaa. Juhlaa koskevat lisätiedot ilmoitetaan myöhemmin kotisivuillamme www.evank.org sekä tässä lehdessä. Ystävältä ystävälle kulkevaa tiedottamista toivotaan.

Puhujavastuussa mm. Slovakian maanalaisessa kirkossa sodan jälkeen aktiivisesti palvellut *Viola Fronkova*, joka parhaillaan viimeistelee kirjaa elämästä Tshekkoslovakian maanalaisessa kirkossa. Samasta aiheesta hän myös kertoo Kristus-juhlassa. Muita opettajia mm. *Jaakko Pirttiaho*, *Paavo Suihkonen* (ja perhekuoro!), *Olavi Peltola*, *Per-Olof Malk* ym.

Evankeliumin opintoyhdistys ry ja Yhteistyöryhmä

Evankeliumin opintoyhdistyksen sanoma esillä Twitterissä

”Kirjoitan miniblogia Twitteriin viikoittain, usein päivittäin. Miniblogi on lyhyt sanoma. Miniblogini kirjoituksia vertaan sananlaskuihin tai ns. ”mannalastuihin” tai aforismeihin. Toisinaan voin myös kertoa yhdistyksemme toiminnasta tuoreen uutisen tai viitata muualla julkaistuun artikkeliin tai lainaan jonkun toisen henkilön satuvaa ilmaisua. ’Lastut’ ovat hengellisen ruuan palasia ja virikkeiden antajia.”

Näin sanoo Per-Olof Malk helmikuun alussa aloittamastaan miniblogikirjoittelustaan. Hän kirjoittaa kahdella kielellä, enimmäkseen suomeksi.

Kenen tahansa miniblogia voi helposti seurata *rekisteröitymällä Twitterin jäseneksi*. Malkin miniblogia voi lukea myös kirjoittamalla Googlen hakukenttään ”twitter perolof malk” tai menemällä Evankeliumin opintoyhdistyksen kotisivun etusivulle os. www.evank.org ja klikkaamalla siellä olevaa Twitter-linkkiä.

”Koetamme löytää nykyistä enemmän liittymäkohtia nuorempaan sukupolveen ja miniblogin käyttö on tässä pyrkimyksessä yksi väylä. Tosin en kirjoita millekään ikäryhmälle erikseen, vaan kaikille yhteisesti”, sanoo Per-Olof Malk.

Esimerkkejä ”lastuista”

”Sovituksen voima on osoitettu! Kristus, johon ’Jumala siirsi meidän syntimme’, on herätetty kuolleista oman verensä perusteella. Sama veri riittää meillekin.”

”Jumalalle ei tietääksemme maksanut mitään luoda maailma, mutta syntisten lunastaminen maksoi hänelle hänen Poikansa hengen.” C. S. Lewis.

”Evankeliumin esillä pitäminen voi

aiheuttaa vaikeuksia. Paavalin kokemus oli: ’Olen kahleissa Israelin toivon (Kristuksen) tähden’” Apt. 28:20.

”Vain askel on minun ja kuoleman välillä” (1. Sam. 20).

”Vaikka saarnassa ei olisi lainkaan väärää oppia, siitä voi puuttua Kristuksen evankeliumi.” John Pless.

”Te sanotte: Hän on meidän Jumalamme. Mutta *te ette tunne häntä*” Joh. 8:54-55. Kuuliaisuuden sijaan oppikaamme siis *tuntemaan* hänet - ja hänen armonsa.”

”Kristuksen olennaisena tehtävänä on ottaa vastaan ja päästää synnistä lain vika-pääksi toteama syntinen mikäli tämä uskoo evankeliumin.” Luther.

Twitter myönteisin

Viime vuoden lopulla Google asetti rajoituksia kirkkojen Google-käytölle ja Apple torjui joitakin kristillisiä järjestöjä asiakaskunnastaan sillä perusteella, että ne eivät hyväksyneet homoliittoja. Twitter sen sijaan asetti viime syksynä yhdeksi tärkeäksi tavoitteekseen tukea kristittyjä ja kristillisten seurakuntien paimenia heidän työssään ja auttaa heitä ”löytämään toisensa” ja jakamaan arvokasta sanomaansa.

”Me pyrimme antamaan kristityille ja kristillisille järjestöille sen tuen minkä ne ansaitsevat luodessaan Twitteriin sisältöä, joka on lukijoille tärkeää”, sanoo Twitterin kehitysjohtaja, rouva Claire Diaz Ortiz. Hän julkaisi viime syksynä kirjan nimeltä ”Twitter hyvän palveluksessa”.

Twitterillä oli tämän vuoden alussa yli 140 miljoonaa aktiivista käyttäjää, jotka kirjoittivat päivittäin yli 340 miljoonaa viestiä.

ARL

Nuorempi sukupolvi ja Evankeliumin opintoyhdistys

Evankeliumin opintoyhdistys ja sen ylläpitämä Suomen evankeliumikoulu pyrkivät lisäämään nuoremmalle sukupolvelle tarkoitettuja tilaisuuksia, Raamatun opiskelumahdollisuuksia, keskinäistä yhteydenpitoa, jotta Kristus-keskeistä evankeliumin opetusta voitaisiin jakaa tälle ikäpolvelle.

Esitämme, että ne noin 25-40-vuotiaat lukijamme, jotka toivovat lisätietoja asiasta, ilmoittaisivat sähköpostiosoitteensa meille, niin että voimme kertoa lisää.

Asiaa koskevan lisätiedon saamiseksi voi oman sähköpostiosoitteensa lähettää suoraan uudelle julistustyöntekijällemme Jaakko Pirttiaholle, jonka osoite on jaakko.pirttiaho@evank.org.

Kerro Jaakolle, että hän saa lähettää postia ja lisätietoja.

Evankeliumin opintoyhdistys

”MUTTA nyt hän on tehnyt teidän kanssanne sovinnon, kun Kristus omassa ruumiissaan kärsi kuoleman asettaakseen teidät pyhinä, nuhteettomina ja moitteettomina Jumalan eteen. Teidän on vain pysyttävä lujina uskon perustalla, horjahtamatta pois siitä toivosta, jonka teidän kuulemanne evankeliumi antaa.” (Kol. 1:22-23.)

Olemme toukokuun alussa ensimmäisellä lomallamme kahdeksaan vuoteen. Evankeliumin opintoyhdistyksen toimisto on tämän vuoksi suljettu 2.-5.5.2012. Palattuamme palvelemme jälleen, 7.5. jHs. *Per-Olof ja Liisa Malk*

Per-Olof Malk Rakkautta vailla vertaa

Joonan kirjan
sanomaa

Uusi tarkistettu painos ilmestyi maaliskuun lopussa. Sivuja 156, ovh. 24,90 e.

Armo riittää -lehden lukijoille annamme lukija-alennuksen postimyynnissämme. Kirjan hinta lukijoillemme on 20 e (plus postimaksu).

Tilaukset: Puh. (019) 41 42 43 Evankeliumin opintoyhdistyksen toimisto tai sähköpostissa evank@evank.org.

Julkaisija EVOP. Kustantaja Uusi Tie.

Anna evankeliumille mahdollisuus tavoittaa lähelläsi muitakin!

Apostoli Paavali kirjoitti tessalonikalaisille: ”Teidän keskuudestanne on Herran sana kaikunut Makedoniaan ja Akhaiaan, onpa uskonne Jumalaan tullut tunnetuksi kaikkialla muuallakin” (1. Tess. 1:8).

Voisiko tämä tapahtua myös teidän myötävaikutuksellanne, hyvät lukijat?

Onko tuttavapiirinne joukossa joku, jota Armo riittää -lehti voisi palvella ”Herran sanan kaikumiseksi” ja evankeliumin kirkastamiseksi tänä sekavana aikana?

Antakaa evankeliumille mahdollisuus. Antakaa Armo riittää -lehden levitä uusiin koteihin. Kysykää ensin lupaa, saatteko tilata lehden tuttavallenne ja jos luvan saatte, välittäkää tilaus meille puhelimitse tai sähköpostissa. Lehti on maksuton.

Armo riittää

EVANKELIUMIN OPINTOYHDISTYS RY

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää
Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)
Sähköposti: evank@evank.org

Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk
Julistustyö: Jaakko Pirttiäho,
 jaakko.pirttiäho@evank.org

Sielunhoidollista keskustelua:

Hammaslääk. Ceta Lehtniemi,
 ceta.lehtniemi@fimnet.fi
 Opett. Maire Lyytinen, p. 040 827 7119,
 maire.lyytinen@pp.inet.fi
 Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
 rov.o.peltola@kolumbus.fi
 Tri Paavo Suihkonen, p. 040 523 3928

Tuki työlle (Lupa POHA 2020/2011/4815)
Lahjat 313130-1171701 (Handelsbanken)
 IBAN: FI81 3131 3001 1717 01, BIC: HANDFIHH
Lahjat 800015-70994146 (Sampo Pankki)
 IBAN: FI32 8000 1570 9941 46, BIC: DABAFIHH
Laskujen maksutili:
 426012-268782 (Lammin Säästöpankki)
 IBAN: FI78 4260 1220 0687 82, BIC: HELSFIHH

ajankohtainen teologia

Teologinen aikakauslehti

Kristus-keskeisestä teologiasta kiinnostuneille.
 Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa. Hinta 12 e/ vsk.

SUOMEN EVANKELIUMIKOULU

Kristus-keskeisen opin ja uskon opintopaikka netissä. www.evank.org - webmaster Petri Malk
 Internet-kotisivumme jon runsaasti opetusmateriaalia. Yli 250 raamattuluentoa kuunneltavissa. Luentoja myös CD-äänitteillä postimyyntissämme.

Armo riittää

Hengellinen lukemisto

9. vuosikerta. Lehti on ystävien ylläpitämä ja tilaajille maksuton. Ilmestyy parillisina kuukausina.

Julkaisija: Evankeliumin opintoyhdistys ry

Toimisto: Liisa Malk

Tilaukset ja osoitteen muutokset:

Puh. (019) 41 42 43, sähköpostilla tai postitse PL 17, 05831 Hyvinkää

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava ja taitto: Per-Olof Malk

Tietotekniikka: Petri Malk

Verkkolehti: Kaikki aiemmin julkaistut lehden numerot ovat luettavissa kotisivuillamme Internetissä osoitteessa www.evank.org.

ISSN 1797-2477 (Painettu)

ISSN 1797-2493 (Verkkolehti)

Paino: Suomen Printman Oy, Hyvinkää 2012

Jotkut ystävät eivät halua rikkoo lehteään leikkaamalla siitä alla olevaa tilisiirtoa irti. Teille suosittelemme, että pyydätte pankissa saada valokopion tilisiirrosta - tai täytätte tyhjän tilisiirtolomakkeen pankissa. Kun kiitämme lahjastanne, lähetämme tilisiirtolomakkeen, jolla seuraavan lahjan voi pankissa maksaa.

Saajan tilinumero.	LAHJAT: 313130-1171701 (Handelsbanken) IBAN: FI81 3131 3001 1717 01. BIC: HANDFIHH LAHJAT: 800015-70994146 (Sampo Pankki) IBAN: FI32 8000 1570 9941 46. BIC: DABAFIHH LASKUT: 426012-268782 (Lammin Säästöpankki) IBAN: FI78 4260 1220 0687 82. BIC: HELSFIHH	TILISIIRTO GIRERING		
Saaja	Evankeliumin opintoyhdistys ry	Käytä jotakin alla olevista viitenumeroista, kiitos! 1805 Tuki Armo riittää -lehdelle 1818 Tuki opintoyhdistykselle 1850 Ajankoht. teologia v. 2012 1863 Ajankoht. teol. <i>kestotilaus</i> 2299 Tuki Jaakko Pirttiähön työ Lupa POHA 2020/2011/4815. Varat käytetään kristillisen raamattu- ja perusopetuksen antamiseen luennoilla, internetissä, painotuotteissa.		
Maksaja	PL 17, 05831 Hyvinkää Puh. (019) 41 42 43			
Allekirjoitus				
Tilitä numero				Viitenumero
				Eräpäivä

Taivaallinen Isämme myös koettelee meitä

Taivaallinen Isämme antaa meidän jatkuvasti kohdata vaikeuksia koetellakseen uskoamme. Jos uskollamme on merkitystä, se kestää koettelemuksia. Syyllisyys pelkää tulta mutta kulta ei pelkää. Keinotekoinen helmi pelkää että sen aitoutta selvitetään, mutta oikea timantti ei pelkää, että sen aitoutta tutkitaan.

Usko ei liene aitoa jos ihminen luottaa Jumalaan vain silloin, kun ystävät tukevat ja ovat uskollisia, kun keho on terve, kun vaurautta on riittävästi. Mutta se usko lie-nee aito, joka luottaa Jumalan uskollisuuden silloin, kun ystävät hylkäävät ja jättävät, kun keho sairastaa, kun hengellinen elämä on lamassa ja kun Isän kasvojen valoa ei näy lainkaan.

Jos usko voi kaikkein kurjimmisakin olosuhteissa ja pahimmissakin onnettomuuksissa sanoa: ”Vaikka hän lyö minua, minä kuitenkin luotan häneen”, niin se usko on taivaasta annettu aito ja oikea usko.

Herra painaa palvelijoitaan osoittaakseen kirkkautensa, sillä Herra on eniten kirkastettu silloin, kun hänen palvelijansa elävät yksinomaan Hänen armostaan ja pelkästään sen varassa eikä heillä itsellään ole mitään. Kun ”ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä ja kärsivällisyys saa aikaan koettelemuksen kestämistä ja koettelemuksen kestäminen saa aikaan toivoa” (Room. 5:3-5), niin silloin Herra tulee kirkastetuksi.

Me emme tietäisi, minkälainen on harpun ääni ellei harpun kieliin koskettaisi. Emme tietäisi, miltä rypälemehu maistuu ellei rypäleitä pantaisi viinipuristimeen. Emme tietäisi kanelin tuoksusta mitään ellei sitä ensin jauhettaisi rikki emmekä me tuntisi tulen lämpöä elleivät hiilet palaisi ja kuluisi nuotiossa. Maalauksessa täytyy olla varjoja jotta valon kauneus tulisi näkyviin.

Voisimmeko olla niin suunnattoman suuresti siunattuja taivaassa kuin kerran olemme ellemme olisi ensin maailmassa tunteneet synnin kirouksen ja maailman murheet ja surut? Eikö rauha ole suloisempi sodan jälkeen, eikä lepo oli suloisempi suuren vaivan jälkeen?

*C. H. Spurgeon
(Suom. ja ed. POM)*

Kuuntele raamattuluentoja

Suomen evankeliumikoulun nettisivuilla on yli 200 raamattuluentoja, jotka ovat vapaasti kuunneltavissa ja tallennettavissa tietokoneellasi.

Opiskele Raamattua kotona tai tallenna luentoja ja kuuntele raamattupuotusta raamattupiirissä yhdessä muiden kanssa. – Luentoja voi myös ostaa CD-levyille tallennettuna. EVOP www.evank.org.